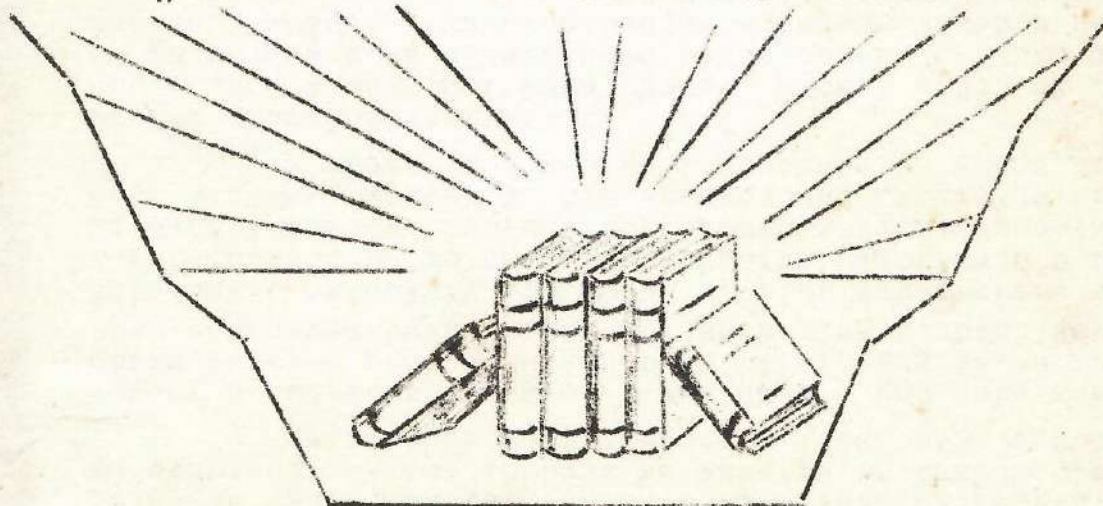

ОСНОВНА ШКОЛА „БОБЕ БАДИР“-БАВРАНИШТЕ

598

ПОЛЕТ

„ИДУЌИ ЧИ. У ВЕКОВЕ ГЛЕДАЈ“

ШКОЛСКИ ИЛУСТРАЦИЈА ЛИСТ

1970

ИЗДАЈЕ ЛИТЕРАРНО-ПОЕЗИЈСКИ СЕРВИС БРНИК РОДНИ ЕКИ

тион
аде
спра
их р
аскт

ш,ни
це,
у сп
град
али
су
је
ки
д до

има

вари
ени
и чу
има
е зи
рад

уши

а -

нагр
о је
веку
о ра
да
пун

у он
о д
овел
ево
бил
и.Ох
радн

аде
ака
то
м с
уме
а.Т

ама
ода.
ља,

О, мој величанствени слободарски граде! Граде, прдивни светиониче, граде мојих предака, граде старина и новина, поносу мој! Београде, граде величанства и слободољубља, светиониче мој, домаћине који дочекујеш и испраћаш госте, путнике у ноћи. Луко моја, луко мутних, историјских вода, широких река Саве и Дунава. Велика бусоло која показујеш стране света, велика раскрсница!

Ти, који блисташ на сунцу, преливаше на роси, вечито живиш, никада не мреш. Београде....! Камен по камен...., зидине те вежу, срце уз срце, љубав уз љубав, полако ничеш бујаломшћу и свежином, народи те бране! Срца су спојена, љубављу лепљена, иде се храбро....! Напред за њега, за мој дивни град много је крви изливено! Они су знали да су са списка живих избрисани, али иду напред, храбро гину, за своју земљу, за свој град. Нису кукавице! Они су људи! У њима је љубав и понос! Они су бранили свој град, град преко чије је грбаче морало проћи свака патња, сваки пуцањ, кроз бурно небо, кроз велики град.

Колико је пута дрвеће изменило своје рухо док је Београд добио праву, истинску слободу!

Београд, град свих песама, причи, град историје и књига. Свима си мио и драг, тобом се поносимо!

Често сам пролазила твојим улицама, твојим трговима, булеварима, застајала и дивила се твојим сјајним изложима, застајала пред споменицима, дивила се плаветнилу неба и мрким дебелим зидинама који те пашу. Ти чутиш. Ништа не говориш..... Можда те је жао синова и кћери који су вековима гинули за тебе! Жао њихових костију које крију у својој утроби дебеле зидине твоје. Али, не жали! Они су поносно гинули за тебe, твоју лепоту и радост коју нам данас они и ти, ви, пружате.

Ти сада дишеш, уздижеш се, растеш, растеш, скоро лебдиш у души нашој, стварности наше среће и живота!

Богданов С. Љиљана - VII-3

НАШ ОКТОБАР

Било је то некад: тежак живот, надничарење, беда човека. А награда! Шта је то у односу на уложени рад, зној, патње?! Он, радни човек, радио је и борио се за боље дане, за бољи живот. За такав рад и љубав према човеку, плаћао јескупо.... животом својим. - Оваквим живором нису живели само радници. Ни сељацима није било боље. Радни човек је радио и по 16 часова да би после тога уморан и гладан одлазио кући у којој су га чекала деца пуна чежње за лепим, за добрим.

И овоме је дошао крај. Победила је идеја човека! Решили су оно што су одавно желели да реше: национално питање. На крају ко би могао да живи више у таквим условима подређености националности! Све ово је довело до немира, штрајкова, до отворене борбе, до револуције, социјалистичке револуције, великог Октобра. У тој борби богатог изабљивљача и изабљиваног било је врло тешко! Али радни човек је био упоран у првој земљи социјализма. Охрабрени његовом борбом наши народи су кренули путем борбе за права раднога човека и победили у тешкој револуцији, у НОБ народа Југославије.

Октобарска револуција....! У октобру је потонуло седамхиљада ђака, деце, која су тек требала да живе, да се радују срећи. Мајке су плакале, дозивале своје синове и кћери, а митраљеци су косили то младо биље, то мирисно цвеће нашег народа. Оно је падало поносно, са песмом и цркутом својим ледило крв у жилама непријатеља. Уместо страха вихор храбрости, уместо туге и плача песма и поклици борби и слободи. Старх у непријатељу! Да. Тако

"Било је то на брдовитом Балкану,
умрла је мученичком смрћу
чета ђака у истом дану!"

То је наш велики октобар, наша туга, наш понос и пример нама, новим генерацијама, како се живи и мре за слободу и живот свога народа.

Крагујевац - наш ВЕЛИКИ ОКТОБАР!

Владисављевић Смиља, VII-3

БУРА НА МОРУ

Облаци се комешају над морем, још је све у неизвесности, у ишчекивању, за неки тренутак па ће почети бура на мору. Овога тренутка све штекће на мору. Сви се склањају. Купачи излазе из воде и облаче се. Галебови са крицима јуре некуда далеко да се не нађу у овој страхоти. Одједном почињу таласи бесно да ударају о хриди, а ветар звижди беснећи над пучином. Цела природа је стала скамењена пред тако наглим и изненадним мењем природе. Све живо је већ нашло своје уточиште и море остаје само да се бори са помахниталом стихијом.

Дубоко у мојој души одзвања ударање валова о обалу и све моје мисли у овом тренутку везане су за оно што се догађа пред мојим очима. Сви звуци, боје и мириси стапају се у један кошмар чија луда игра иде до бесомучности. Вода, небо, птице. Изненада престајем да мислим и почињем да осећам како сва моја чула узмичу пред страшним приказом: урлање, хујање, брујање. Лагано се повлачим са места где сам до сада стајао и у мени се јавља жеља да се нађем што даље од разбеснеле горпади. Од срца жалим птице што се горе високо у зраку дивовски боре са олујама, кричећи прогодно, али поуздано знам да то њихово дозивање за помоћ, ~~ни~~ њихови није знак слабости већ позив свему живом да се удружи у исконској борби за опстанак под овим небом.

Видим далеко на пучини бродић који плови ка обали и његова судбина је овога тренутка сасвим поистовећена са страдањем свега што се затекло у судару воде и неба. Његова бела једра надимају се и вапију за сунцем и спокојем. Циљ њихових стремљења је мало острвце према обали

Сан Марино. Добро знам да ово
неће дуго трајати и моја душа
се радује поновном враћању мира
и осмеха плавога неба. У томе се
нисам преварио. Чари мора опет су
били пред нама и над нама као пре.

JECEH

Долазе јесени дани,
Лишће опада са дрвећа,
Нема ни птица на грани,
А ни летњег цвећа.

Сунце залази за облаке,
Киша почиње да пада,
Ветар непрестано јауче,
Време је натмурено.

У јесење доба птице се селе
Деца постају тужна,
Пред њима се јавља хладна јесен
Јесен суморна и ружна.

Љиљана Петровић V/2

БЕЧЕ НА МОРУ

Море после дугог и напорног дана
Зева и опрашта се жељно сана.

Море се љуљушка под месецом оним
Што му као бака преде успаванку.

Све је тако тихо, ади добро знам.
Доћи ће нам опет сутра бели дан.

Киш Тома VI/1

ЛЕСЕЊИ ДАНИ

Када јесећ дође,
Биће пуно разних боја,
Зреле крушке и јабуке,
И у винограду колибица.

Јесени у моме крају
Деца се радују од срца,
Јер она дарове носи
Те свакоме душа грца.

Дођи, јесени, наша драга!
Сима Петрић V/2

ПЕСМО МОЈА, ЛИВОТЕ МОЈ !

О јесени лепа, дивна!

Долази нам јесен жута
У својој златној одори,
Пољима и селима лута,
Брига је нека мори.

Лишће је са дрвећа скоро све опало
Грожђе се румени са чокота старог
Дете се мало јутрос упрљало
Јурећи свога ковића малог.

Сунце обасјава јабуку и крушку,
А тај одсјај дивни
Вуче тера руку мушку
Да прескочи плот и убере крушку.

Кукурузи зрели жути
Увијени у зелене скути,
Бркове накочоперили сад
Јер им се у срце урлачи јадџџџ

Бауљају кола по сеоском друму,
Увијена у златнорумену јесену круну
И тако ових дана све се брти у круг
Јер стигла је јесен наш најбољи друг.

Јован Секулић VII/3

ДЕЧАЧЕ!

Учи, учи, док си млад
Учи док имаш кад.
Игра је слатка,
Ал' младост је кратка.

Док учиш не мисли
На девојке лепојке,
Већ мисли на двојке,
Које у дневнику сјају,
Али не пријају!
То сви знају.

Учи, учи и немој се кајати,
Јер школа неће вечно трајати.

Јовић Видојко VIII/3

РЕКА

Тече река далеко,
Низ поља, низ горе
И утиче далеко
Чак у Црно море.

Набујала речица
Па ваља камење,
Радознали дечак
Воли вале њене.

На обали реке
Стадо мирно пасе,
Чобани се гађају
И речицу газе.

Стојанов Весна V/2

СЕЛО

Ја знам једно лепо село,
У њему је све весело
Има кућа старих нових,
Шарене сви кровови.

По стазама цвеће свуда,
Стаза уска па кривуда.
Озго, оздо са свих страна,
Зеленилом попрскана.

Ту станују душе,
Појућ' песме преумилне.
Сви скакућу, сви се шале,
Певајући песме мале.

Колар Ивица VII/1

ЗАЛАЗАК СУНЦА

Пада сумрак.
Сунце се крије за облаке.
Нас оставља у прној тами.
Све је тамно.

Док се потуцамо у мраку,
Оно ће другој деци сјати.
О, Сунце, не залази.
Не остављај нас у мраку!
Тужан је, тужан твој залазак,
Сунашће мило!

Марков Слађана VI/1

ЗРИ, ЗРИ

Зри, зри скаквци смо ми.
Зри, ми скакавци мали
На лишће смо пали
И засвирали: зри, зри.

Цело лето зричемо
Виш овако ми: зри, зри!
Зиму не волимо.
Не волимо сви: зри, зри, зри!

Милан Ђивковић V/3

МОЈ ПАС

Мој пас шарко
Добар је ловац,
Кад га виде патке њазе
На све стране прште.

Водим га у шуму,
Поред потока је стао,
Патке покрај воде
На гране су полетеле.

Сад је шума пуста
Због мога пса Шарка,
Нема птичјег гласа,
Ни поточић не жубори.

Смиљковић Драган VI/2

O CANKAREVOJ MAJCI

Žena bleđa lica, svetlih krupnih očiju i kose crne kao gar bile je Cankareva majka. Njene ruke pune žuljeva i blede, izmoreno lice govorili su o patnjama i radu koje je ova žena izuzetnih sposobnosti preživela.

Cankareva majka je bila uporna, energična i istrajna žena. No, pošto je bila u ekonomskim krizama tog vremena i stalnim životnim teškoćama - oskudici, nije deci mogla pružiti udoban i veseo život. Dete-tinjstvo njene dece prolazilo je bez radosti. Međutim, ova siromašna žena-majka imala je toliko vere u sebe da je njenog sina Ivana poslala i na gimnazijsko školovanje. Danonoćno je radila po bogataškim kućama najteže i najgrublje poslove da bi se u kasne večernje sate vraćala domu svome i deci svojoj sa suvom korom hleba.

Imala je puno razumevanja pred "gresima" koje su ponekad činile njene dece.

Njena duša je bila prožeta neizmernom dobrotom. Radila je i one poslove koje su "drugi" smatrali ponižavajućim samo da bi svome detetu ispunila i onako skromnu želju.

U najtežim trenucima ona bi pomagala svome detetu ne mareći za napor, teškoće i duhovnu patnju samo da bi joj dete ostvarilo ono što ona i njeno dete žele. Nikada nije grdila svoje ili tuđe dete. Njene oči otkrивale su, kazivale sve njene misli, svu njenu dušu, osećaje.

Canker je sa gorčinom govorio: "Na svakom parčetu hleba bila je majčina suza".

Jovan Sekulić, VII-3

MOJE SELO

N O Č

Mirna je i vedra noć. Iznad krovova i sred vrtova bleđa sija mesec otkrivajući svojom svetlošću konture moga sela. Staze čute. Putevi su umorni i mirni. Nema više tandrkanja točkova taljiga i brujanja trektorskih motora.

Sve speva, ali..... psi su budni. Katkad po neki zaleje i zareži da bi se oglasio svome komšiji i obavestio ga o nestalim interesnostima o kojima treba da povede računa.

Umorno je sve. Ljude ne muče razne svakidašnje brige.... niti znaju, niti misle jer san ih uznosi u odmor i mir.

Nebo je tako blago i zvezdano! Gledam ga u noći kroz prozor i pozdravljam kao i prirodu usnulu, koja mi liči na nekog diva. Gledam je kako je svemoćna i divna.

Noćnu tišinu zaspale prirode uznemiri pijana pesma kefanskih ljudi. Tužno mi se srce steže kad pomislim na njih i na sve ovoga sveta. Kako je prolazno sve! Kako dani nepovratno odlaze ostavljajući za sobom duboke bore!

Evo, još minut do ponoći! Još minut do kraja ovoga dana, a već za njim stiže novi obični dan sa novim događajima. Dok minuti novog dana protiču, ja polako tonem u divni sveset sna.

26. marta 1970. god.
Bavanište

Grujić Marija, VIII-2

ИШЧЕКИВАЊЕ У НОЋИ

написао:

Јован Секулић VII/3

Позна јесења студ увила је у своја крила широка као живот и последњи трачак наде. Бледо лице, пуно бора са опуштеном црном косом, седи поред иструлелог већ истрошеног прозора. Тихо јеца. Увијено је у црне хаљине усред ове ђаволске тишине, као нека сабласт лице и даље гледа кроз прозор широко разрогачених очију.

У даљини одјекују топови. Штекћу митраљеви. Води се огорчена битка између партизана и окупатора. Чују се јепаји из даљине. Спајајући се са фијуком ветра добија се неки жалостан и дубок звук.

Да ли сте препознали сада које оно бледо лице? Да! То је лице партизанске мајке. Она дуком није клонула. Чују се корази. Приближавају се све више. Мајка гледа и даље онако тужно и жалосно. Само сада је још жалоснија. У њој се буди нека мисао:

"Да ли долазе да м'кажу да ми је мртав син? Ма жив је, не сме умрети!" Уз шкрипу отварају се врата. Мали партизански курир виче: "Победили смо! Мајко!... Изгубила си сина. Издржи то, умро је за слободу и част домовине." Мајка крши руке. Узима пушку и креће у бој.

У глави јој је само једна мисао: "Осветити сина." Отвара врата и онако старачким кошчатим рукама узима пушку. Иде коз ноћ, кроз шуму. Непријатељу. Ка окупатору.

КЊИЖЕВНОСТ И МИЛИК ОЛИВЕРА ТВИСТА

написао:

Јовић Видојко VIII/3

Оливер Твист је мало, јадно створење, сирото без игде икога. Ни за какву радост није знао, сви су му се смејали. Место лепог пристојног одела, носио је крпе. Према њему су сви испољавали нетрпељивост. Потуцао се по туђим кућама, мучио и веома рано осетио крајњу беду у свим њеним облицима. За грешке, које то уствари и нису биле, људи су га драстично кажњавали. Укус меда никада није осетио, а горчину живота у најранијим данима. Лопови га воде у крађу и он наседа те за све њих плаћа цех ни крив, ни дужан. Судије енглеског краљевства про-сипају над њим сав бес и нехуманост једнога друштва које је огрезло у пороцима и лицемерству. Приликом испитивања његово слабачко и сатрвено тело нијер могло да поднесе све бруталности и он онесвешћен пада не могавши да каже своје име.

Хладан водени млаз по глави враћа га за тренутак у живот, да би чуо помахнители глас судије који у име правде и људског достојанства виче на сав глас уживајући у самртном страху који пред њим испољава беспомочни Оливер.

Господин Феигин окупља око себе децу да за њега краду и прибављају му богатство. У лику овога Јеврејина садржана је сва поквареност једног времена и друштва, чија највећа жртва постаје баш овај сироти дечак. Међутим госпођа Мејли и њена поћерка Роз су само један зрачак племенитости и човекољубља у овом мору ликова инакажених бездушностју и безобзирностју. Радује ме што су и њих две постојале да би могле бар штогод да ублаже јаде и патње малог Оливера. Његов лик остаје у нама за увек дубоко урезан и гони нас на борбу за људска права.

РЕПОРТАЖАНАШ ЈЕСЕЊИ КРОС

написао:

Јован Секулић VII/3

Дана 14.окт.1970.г. сакупили су се у нашој шуми ученици:VI,VII,V и VIII разреда на традиционалном јесењем кросу.Време је било прохладно,право октобарско.Шумом се вала ла магла које је нешто касније и ~~ни~~ нестала.

Организатори су све уредили.Крос је почео.Најпре су трчали ученици V разреда,а одмах за њима и други.Првопласирани такмичари су се пласирали за учествовање на кросу "Политике" у Београду.

Док је лишће непрестано падало,таложени се на земљи,ми смо у дивном амбијенту тчали кроз природу.Ветар нас је благо пиркао по коси и помало нас гонио ка циљу.После кроса сви ученици су почели да се забављају у сваког на свој начин.Једни су гађали дрвеним копљима мету од дрвета,други играли жмурке или се верали по дрвећу.

Одржано је и такмичење у рвању слободним стилем.Судије су биле тачне,без иједне грешке.Око рвача био је венац ученика који су бодрили такмичаре.Чак је и стари храст бацао и пружао своје гране према рвачима и пуштао лишћем.Код проглашавања победника и шаренкила креја почела је да крешти својим ружним гласом као да јеи она хтела да каже:"Браво!Ура!"

Када смо се сви добро изиграли,око подне кренули смо кући весели,чили и раздрагани.Целим путем смо гунђали и коментарисали иправо завршени крос.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕОТВОРЕН КУРС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

Почетком ове школске године код нас је први пут у историји ове школе отворен курс и за један други језик поред онога обавезнога (сада руски).Предавач на овом курсу је професор Милутин Миловановић.Многе ученике је обрадовала ова вест и оберучке су је прихватили.Махом то су бољи ученици.Има их око 70,од другог до осмог разреда.А сви су подељени у три групе.

Ученици брзо напредују јер код њих свих постоји велико интересовање за овај језик.Он ће им отворити путеве мира и пријатељства међу народима,јер је енглески најраспрострањенији језик на свету.Часови протичу у врло живој и динамичној атмосфери.Нема никаквог досађивања ни монотоније.Све је живо.Одмах на почетку смо схватили колико је овај леп и богат разноврсним изразима.Граматику сада не радимо,али она је врло лака.

Професор нам предаје одлично.Сваку нову реч нам детаљно објасни како се изговара и шта значи.Часови брзо протичу,а ми смо све бога-тији знањем из овога језика.Некад останемо и прековремено.Ускоро ћемо почети да се дописујемо са децом из целог света и упознати их.

ОПРЕМАЊЕ ШКОЛСКЕ БИБЛИОТЕКЕ

Библиотека ризница књижевног блага,постоји још давно у нашој школи.Но,сада у новој згради она је опремљена боље и модерније.Све књиге су лепо поређане у нове полице и ормане и застакљене.Прашина више не лежи на њима.Чисте су и уредне,а још су лепше унутра.Слова чине своју улогу.Библиотеку су опремили ученици,својим пилозима у новцу уз велико учешће школе.Сада ће сви моћи да се у њој да се снабдевају књигама по потреби.Само треба послушати апел наставника:"Ученици,чувајте књиге и будите уредни у враћању."

Ј.С.

Тест и шећер

На тесту из познавања природе један ученик петог разреда нашао се у недоумици. Питање је гласило:

Од којих биљака се добија шећер?
После краћег размишљања дао је о своје писмено мишљење-закључак:
-Шећер се добија из шећерне репе и шећерне трске. Код трске је шећер у стаблу, а код шећерне репе у репу.

Мистер Х

Послушна деца

У једном разговору комшија рече свом суседу:

-Знате, када се свађам са својом супругом, децу пошаљем на улицу да се играју!

-Интересантно.....! А... па да! Зато, значи, Вама деца непрестано на сокаку! Заиста, врло лепо васпитана и послушна деца!

Вредни спортиста

- Знате, колегинице, мој Пера се толико залаже на тренингу, толико да је по не сваког мокар до голе коже!

-Заиста реткост за данашње професионалне односе у спорту. А шта тренира?
- Ватерполо и то успешно!

Жунић Петар - VII-3

Одговор

Разболи се једном Лали крава, па зове ветеринара. А био је и страсни ловац и по мало расејан. Ветеринар га упита:

- Колико ти крава има година?

- Па...једну мислим, јер има само једну "грану" на рогу.

Свечаност

За време једне свечаности у једној краљевини краљ нареди слуги:

- Бацај цвеће на овај мој верни народ!

После неког времена врати се слуга сав уплахирен. Краљ га упита:

- Где је мој народ? Да ли си извршио наређење?

-Јесамвисости! Бацао сам цвеће, али са саксијама.....!

Киш Тома, VI-1

Препоручено писмо друга другарици на једном часу.

- Марија, немој да дремаш кај мена до у пећини! Смијат ће ти се цило наше мало мисто Баваниште!

Твој обожавалац и чувар радне навике и активне пажње. Знаш ме, свакако!

Закључак

Зима. Марко води свога малог брата који га запита:

- Је ли бато, зсто цисте снег са са патоса?

Брат старији није чуо питање, те малђи мали дође сам до одговора:

- Па да. Сигулно да би нов пао!

На часу математике

На часу математике наставник, да би проверио знање ученика упита Милана:

- Милане, ако имам два тањира и у првом је $1\frac{1}{2}$ килограма јабука, а у другом $1\frac{1}{5}$ килограма, који би ти тањир узео?

Милан ко из пушке одговори:

- Оба, друже наставниче!

Владисављевић Смиља, VII-3

На часу хемије

Наставник је поставио једном ученику питање из области оксидације. Али овај чути ко бакром заливен. Зато га наставник упита:

- Је ли море, дали ти о томе уопште имаш појма?

- Па....овај...појам је појам, а ја о појму ни појма немам.....!-заврши ученик свој одговор самоуверено.

Сигурност

На часу разредног старешине разредни рече:

-Бре, Перо, докле ћу те учити дисциплини? А?!

- Па.... свај наставниче, ја мислим до краја школовања у овој школи, јер Вам је то дужност!"

Мистер Х

И Н Т Е Р В И Ј У И

Члан наше литерарно-новинарске секције Весна Стојанов, уч. VI-2 разреда обишла је нашу задругу "Луне Миловановић" и од њеног управника добила на своја питања добила следеће одговоре:

-Друже управниче Танасићу, да ли сте купили или ћете купити тракторе и друге нове, савремене машине у вези Вашег плана?

- Да. Свакако купујемо и купићемо нове тракторе и машине ради модернизације нашег машинског парка и производног процеса.

- Шта очекујете од новог модернизованог машинског парка?

- Моја радна организација очекује квалитетнији рад и већи допринос са мање улагања материјалних средстава. Такав модернизовани парк омогући ће нам да благовремено завршимо све послове, повећамо производњу, економичност, рентабилитет смањењем радне снаге односно омогућавање повишења личног дохотка, личног стандарда сваког радника овог колектива. Он ће нам такође омогућити пословање без губитака.

- Да ли желите да нама, деци основне школе и самој школи у Бава-ништу помогнете својим машинама уколико нам оне буду затребале ради уређења школског дворишта, а такође и омладини и селу на решавању питања његовог изгледа?

- Да. Желимо и можемо да вам помогнемо, јер и ми смо део овога села, ради њега и постојимо.

- Које производне погоне сада имате?

- Имамо: ратарски, сточарски, затим погон терцијалних делатности и за кооперацију.

- Да ли мислите да организујете још који погон?

- Не планирамо ништа више осим проширивања већ постојећих.

- Какво је ваше мишљење о сарадњи Ваше организације и села?

- Добро је, али сматрам да може и треба да буде много боље.

- Хоћете ли нас посетити и о нашој сарадњи разговарати, јер ми то желимо?

- Хоћу драге воље.

- Да ли ћете примати и примити ученике на изучавање заната при вашој радионици и у следећој години?

- Хоћемо. Сваке године примамо по пет-шест ученика на изучавање заната.

- Хвала друже Браниславе, што сте нам изашли у сусрет и одговорили на питања која су нас интересовала, а посебно ваши одговори. Довиђења.

У вези одржаног школског јесењег кроса члан наше секције Смиља Владисављевић, уч. VII-3 разреда поставила је неколико питања наставницима физичког образовања другарици Ивачковић Ђурђевки и Никашиновић Стојану.

- Да ли сте задовољни овогодишњим школским јесењим кросом? Друже Никашиновић?

- Да, задовољан сам не само резултатима који су бољи од прошлогodiшњих, већ и бројем учесника-ђака.

- Чули смо да ћете одабрати екипу за велики јесењи крос "Политике у Београду. Ко ће у исту ући, другарице Ивачковић?

- Ући ће десет ученика и ученица, Биће изабрани екипа од оних који су заузели у својим групама од првог до трећег места.

- Друже наставниче, именујте нам победнике овогодишњег кроса по групама. У протеклом крос-такмичењу по групама победили су ови такмичари и такмичарке:

VIII разред 1. група: Шупшић Зоран, VIII-1
2. група: Илић Драган, VIII-3

VII раз. 1. група: Митровић Најдан, VI-2
2. група: Жунић Петар, VII-3

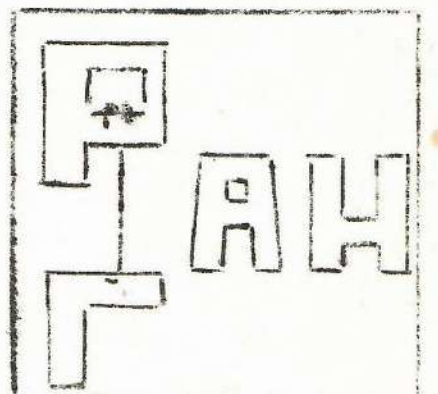
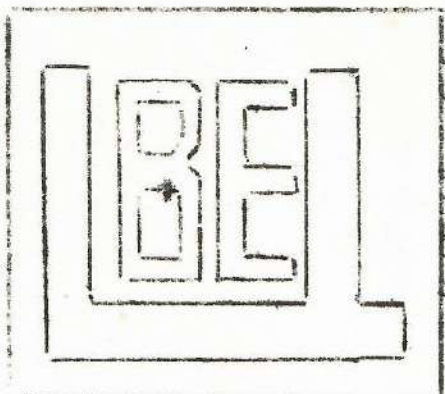
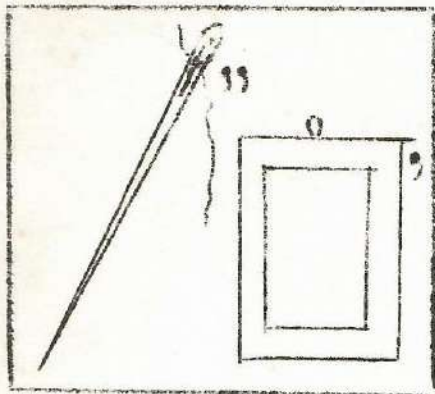
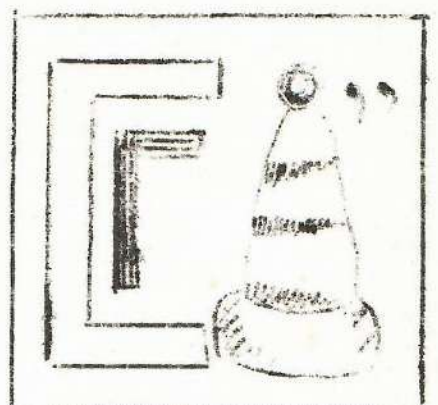
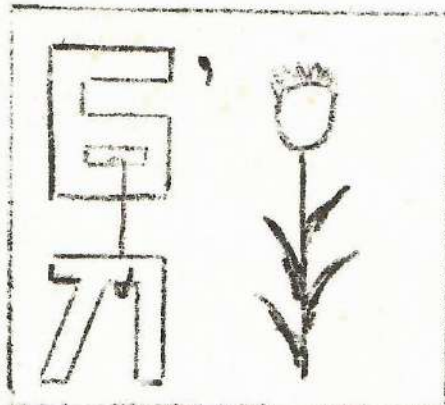
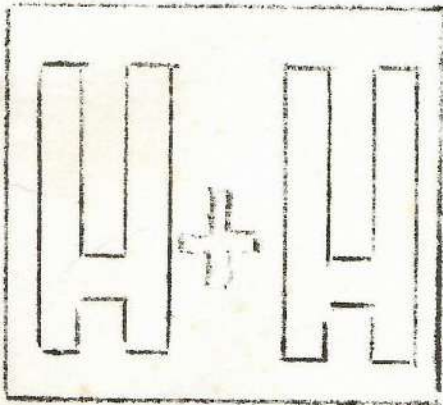
VI раз. 1. група: Вранић Зоран, VI-2
2. група: Срботњак Тончик, VI-3

V раз. 1. група: Цветковић Станче, V-1
2. група: Топали Васа, V-3
3. група-девојчице: Петровић Љиља, V-2

VII и VIII разред девојчице
1. група: Стојановић Зора, VII-2
2. група: Петровић Јасмина, VIII-2

VI разред девојчице.
1. група: Вилановић Ружица, VI-1
Младеновић Славујка

V разред - девојчице:
1. група: Тодоров Дивна, V-1
2. група: Софронијевић Станиславка

ЗАГОНЕТКЕ

Што више вучеш, све је мања и мања (цигарета)
 Кад идеш, невидиш је, а она тебе види (сенка)
 Док воду пије, богу се моли (кокош)
 Што мрак више осваја, све боље види (сова)

Школски Лист "П О Л Е Т" уређује и издаје Литерарно-новинарска секција школе и њена редакција у саставу : Секулић Јован, Владисављев Смиља, Стојанов Весна, Петрић Сима, Живковић Милан, Миловановић Милутин, професор и Живковић Драгољуб, наставник.

Одговорни уредници: Секулић Јован, VII-3 и Живковић Драгољуб, наст.